

Sygn. akt I C 1057/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Michał Jank

Protokolant: staż.(...)

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2015 w Gdańsku, na rozprawie

sprawy z powództwa **M. Z.**

przeciwko (...) **SA w Ł.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) SA w Ł. na rzecz powódki M. Z. kwotę 20.270,60 zł (dwadzieścia tysięcy dwieście siedemdziesiąt złotych 60/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 lutego 2014 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2058,67 zł (dwa tysiące pięćdziesiąt osiem złotych 67/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 1057/14

UZASADNIENIE

Powódka M. Z. w pozwie skierowanym przeciwko (...) Spółce akcyjnej w Ł. (dalej jako (...) S.A. w Ł.) domagała się zapłaty kwoty:

- 30.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia 15.02.2014 r. do dnia zapłaty

- 800,60 zł tytułem odszkodowania, obejmującą dopłatę do zabiegów fizjoterapeutycznych w wysokości 280 zł, kwotę 100 zł na dojazd i powrót ze szpitala w K., 150 zł za wizytę lekarską oraz kwotę 270,60 zł za opinię (...) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia 15.02.2014 r. do dnia zapłaty

wraz oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztami opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 08 kwietnia 2013 r. poślizgnęła się na oblodzonym i ośnieżonym chodniku, znajdującym się na terenie (...) w G., wskutek czego doznała wieloodłamkowego złamania nasady dalszej kości promieniowej kończyny górnej prawej. Powódka przeszła zabieg operacyjny polegający na otwartej repozycji, następnie dokonano zespolenia ręki płytką i śrubami, zastosowano drenaż ręki, opaskę uciskową oraz przedłużnik gipsowy na przedramię i nadgarstek. Przebywała na zwolnieniu lekarskim w okresie od dnia 08.04 – 20.08.2013 r. W dniu 13.06.2013 r. Otrzymała skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne, które odbyła do 21.06.2013 r., następnie od dnia 15.07 – 22.08.2013 r. Pomimo przebytej rehabilitacji powódka w dalszym ciągu odczuwa silny ból prawego przedramienia. Kończyna nie powróciła do pełnej sprawności. Powyższe powoduje utrudnienia w codziennym życiu,

w wykonywaniu bieżących czynności. W dniu 15.01.2014r. podjęto w szpitalu w K. na oddziale chirurgii ogólnej próbę usunięcia zespolenia. Usunięto jednakże tylko dwie śruby. Pozostały materiał nie mógł zostać usunięty. Powódka będzie zmuszona żyć z metalowym zespoleniem w prawym przedramieniu, co grozi zwapnieniem kości i dalszymi powikłaniami związanymi z pozostawianiem metalu w organizmie poszkodowanej. Powódka zgłosiła szkodę ubezpieczonemu, następnie pozwanemu, którzy nie uznali swej odpowiedzialności w sprawie. Zdaniem powódki ekspertyza (...) w G. potwierdza złe warunki atmosferyczne w dniu zdarzenia. Powód dochodzi odsetek po upływie terminu wskazanego w wezwaniu do zapłaty z dnia 07.02.2014r., skierowanego do ubezpieczonej Spółdzielni.

W odpowiedzi na pozew pozwany domagał się oddalenia powództwa w całości oraz o zasądzenia od powódki na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że powódka nie wykazała związku przyczynowego pomiędzy działaniem, bądź zaniechaniem Spółdzielni, a wypadkiem z dnia 08.04.2013 r. Ponadto powódka nie wykazała zaniedbań przy utrzymywaniu miejsca zdarzenia w należyтым stanie, w szczególności, by nie zostało ono odśnieżone. Podnosił, iż zarówno przed wypadkiem, jaki i zdarzeniu nikt nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń co do stanu nawierzchni przedmiotowego chodnika. Argumentował, iż z opisu zdarzenia nie wynika, by poszkodowana wyszła z budynku z innymi osobami i by naocznymi świadkami zdarzenia były jakiegokolwiek osoby. Powołując się orzecznictwo wskazywał na zasadność przyznania ewentualnych odsetek od dnia wyrokowania. Odnośnie żądania odszkodowania kwestionował powyższe również co do zasady, jak i co do wysokości, wskazując na brak podstawy przedmiotowego żądania, nie wykazanie wysokości szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu w dniu 08 kwietnia 2013 r. M. Z. o godzinie 5.40 wyszła z budynku przy ul. (...), poślizgnęła się na oblodzonym i ośnieżonym chodniku, znajdującym się na terenie (...) w G..

Chodnik stanowi główny ciąg komunikacyjny.

W dniu zdarzenia w godzinach porannych utrzymywały się ujemne temperatury i zalegała kilkucentymetrowa warstwa śniegu. Pod warstwą śniegu zalegała warstwa lodu będąca wynikiem topienia się śniegu poprzedniego dnia oraz ujemnej temperatury w nocy.

Powódka po upadku poczuła silny ból w przedramieniu prawej ręki.

Mąż powódki P. Z. pomógł jej wstać i odprowadził poszkodowaną do samochodu. Udali się zakładu pracy poszkodowanej, ponieważ tylko ona posiadała klucze od szkoły i mogła ją otworzyć.

Po przekazaniu kluczy innym pracownikom niezwłocznie udała się do (...) Centrum (...) w G., gdzie wykonano prześwietlenie ręki i dokonano repozycji i usztywnienia.

Pomimo wykonanych w placówce medycznej czynności nadal odczuwała silny ból. Zażywała środki przeciwbólowe.

Po 7 dniach zgodnie z zaleceniami lekarza udała się kontrolę. W dniu 15.04.2013 r. została przyjęta w (...) Centrum (...) w G., gdzie ponownie wykonano prześwietlenie kończyny górnej prawej, repozycję złamanej ręki oraz dokonano usztywnienia.

W dniu 16.04.2013 r. otrzymała pilne skierowanie z (...) w G. oddziału Ratunkowego do poradni ortopedycznej.

W dniu 22.04.2013 r. została przyjęta na (...) (...) Centrum (...) w K., gdzie zdiagnozowano wieloodłamkowe złamanie nasady dalszej kości promieniowej kończyny górnej prawej. W tym samym dniu przeprowadzona została operacja uszkodzonej ręki. Wykonano otwartą repozycję kości promieniowej, następnie zespolono ją płytką i śrubami, zastosowano drenaż rany, opaskę uciskową oraz przedłużnik gipsowy na przedramię i nadgarstek.

Przebywała na zwolnieniu lekarskim w okresie od dnia 08.04 – 20.08.2013 r. Odbyla zabiegi fizjoterapeutyczne celem zmniejszenia dolegliwości powypadkowych. Zabiegi przyniosły poprawę stanu zdrowia.

(dowód: dokumentacja medyczna – k. 10-16, 18, 38, 229-246, opinia (...)k.16, zwolnienie -21-25, oświadczenie poszkodowanej –k. 26, nagranie z monitoringu –k. 212, zeznania świadka M. W. -k. 193, zeznania świadka P. Z. -193-195, zeznania powódki M. Z. –k. 221-223)

M. Z. poniosła koszt sporządzenia opinii przez (...) dotyczącą warunków atmosferycznych w dniu zdarzenia i godzinach bezpośrednio poprzedzających moment zdarzenia w wysokości 270,60 zł

(dowód: faktura VAT (...))

Trwały uszczerbek na zdrowiu M. Z. wyniósł 12%.

Obecnie u poszkodowanej leczenie zakończono.

U poszkodowanej występuje ograniczenie ruchomości prawego nadgarstka i palców prawej ręki. W przypadku złamania nasady prawego przedramienia z przemieszczeniem ból utrzymuje się zazwyczaj w okresie 8-10 tygodni od momentu urazu stopniowo zmniejsza się.

Istniejące ograniczenie ruchomości palców i nadgarstka należy uznać za utrwalone i nie rokuje w przyszłości istotnego pogorszenia lub poprawy.

Obecnie powódka odczuwać może skutki wypadku w postaci zgłaszanych ograniczeń ruchomości, bóli nadgarstka przy wysiłku albo noszeniu cięższych przedmiotów.

Z medycznego punktu widzenia rehabilitacja była zasadna i związana z leczeniem następstw wypadku.

Nie można jednoznacznie orzec, że płytka pozostawiona w ciele poszkodowanej powoduje utrudnienia w rehabilitacji i jest przyczyną dodatkowego bólu. Płytkę jest umocowana prawidłowo i nie ma żadnych danych wskazujących by powodowała konkretne, wyodrębnione utrudnienia.

/ dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii biegłego sądowego R. P.-k.257-258, pisemna uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii biegłego sądowego R. P. -k. 276/

Po wypadku powódka narzekała na ból ręki, , brała środki przeciwbólowe, potrzebna była jej pomoc w czynnościach życia codziennego takich jak ubieranie, mycie głowy. Nie była w stanie wykonywać obowiązków domowych .

Powódka jest osobą praworęczną, co oznaczało, iż przez pewien czas po wypadku mąż powódki musiał ją karmić.

Do chwili obecnej powódka czasami odczuwa mrowienie w prawej ręce, drętwienie kończyny, chociaż stan zdrowia od czasu wypadku uległ poprawie. Zdarza się kilka razy w miesiącu, że bierze środki przeciwbólowe z uwagi na ból ręki.

Wypadek spowodował, iż powódka zrezygnowała z wykonywania niektórych prac na działce ogrodniczej, która była jej życiową pasją.

Po powrocie do pracy powódka miała problemy z wykonywaniem swoich obowiązków pracowniczych (pracuje jako woźna i sprzątaczką).

/dowód: zeznania świadka M. W. – k. 193-195; zeznania powódki – k. 221-223/

Podmiotem odpowiedzialnym za utrzymanie terenu w miejscu zdarzenia z dnia 08.04.2013 r. jest (...) w G., posiadająca ubezpieczenie w (...) Spółce akcyjnej w Ł..

Wyznaczoną przez (...) w G. osobą do odśnieżania chodników przy ul. (...) był A. S.. Pracę rozpoczynał od budynku nr (...) w kierunku budynku nr (...). Czynności wykonywać miał od godziny 6.00, przy czym zdarzało się, iż odśnieżanie zaczynało się później. W czasie odśnieżania ulicy przez pług śnieżny śnieg przemieszczany był na chodniki, z których powinien zostać usunięty przez pracownika (...)

/ dowód: zeznania świadka M. W. -k. 193; zeznania świadka A. S. -k.219-220, polisa nr (...) wraz (...)

Szkoda została zgłoszona w dniu 14.04.2013 r. do (...) w G..

/ okoliczność bezsporna, nadto dowód: zgłoszenie szkody -k.26/

Pismem z dnia 06.05.2013 r. (...) w G. odmówiła wypłaty odszkodowania powódce za szkodę z dnia 08.04.2013 r.

/ okoliczność bezsporna, nadto dowód: pismo z dnia 06.05.2013 r.-k.29, pismo z dnia 18.04.2013 r. -k.27, pismo z dnia 26.04.2013r. -k. 28/

Od powyższej decyzji powódka pismem z dnia 17.05.2013 r. wniosła odwołanie. W piśmie z dnia 31.05.2013 r.(...)podtrzymała swoje stanowisko.

/ okoliczność bezsporna, nadto dowód: pismo z dnia 17.05.2013 r.-k.30, pismo z dnia 31.05.2013 r. -k.31/

Pismem z dnia 31.10.2013 r. wezwano (...) w G. do zapłaty kwoty 20.860,60 zł tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania za szkodę z dnia 08.04.2013 r.

/ okoliczność bezsporna, nadto dowód: pismo z dnia 31.10.2013 r.-k.32-33/

W odpowiedzi poinformowano poszkodowaną, iż (...) w G. posiada ubezpieczenie w (...) SA w Ł..

/ okoliczność bezsporna, nadto dowód: pismo z dnia 06.11.2013 r.-k.34/

Pismem wysłanym 15.11.2013 r. poszkodowana M. Z. poinformowała (...) SA w Ł. o szkodzie z dnia 08.04.2013 r. i zażądała wypłaty kwoty 20860,60 zł tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania.

/ okoliczność bezsporna, nadto dowód: pismo z dnia 15.11.2013 r.-k.35-37/

Pismem z dnia 07.02.2014 r. wezwano (...) w G. do zapłaty kwoty 30.860,60 zł tytułem zadośćuczynienia, w tym 860,60 zł tytułem odszkodowania.

/ okoliczność bezsporna, nadto dowód: pismo z dnia 07.02.2014 r.-k.39/

Decyzją z dnia 13.02.2014 r. pozwane Towarzystwo (...) odmówiło wypłaty odszkodowania.

/ okoliczność bezsporna, nadto dowód: decyzja z dnia 13.02.2014 r.-k.40/

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie był zasadniczo sporny. Niekwestionowaną okolicznością był fakt zaistnienia zdarzenia, w którym powódka doznała określonego uszczerbku na zdrowiu.

Spór między stronami koncentrował się wokół zasadności żądania objętego pozwem z uwagi na podniesiony przez stronę pozwaną zarzut nie wykazania przez powódkę istnienia związku przyczynowego między doznany uszczerbkiem przez poszkodowaną, a niewłaściwym działaniem, bądź zaniechaniem ze strony ubezpieczonego, w tym przypadku (...) w G..

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie zgromadzonej do akt sprawy dokumentacji lekarskiej, dokumentów prywatnych wskazanych powyżej, zeznań świadków słuchanych w sprawie oraz opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii.

Za niewiarygodne Sąd uznał dokumenty w postaci paragonów fiskalnych na kwotę 150 zł i 280 zł. Dokumenty te zostały zakwestionowane przez pozwanego. W ocenie Sądu dokumenty te były częściowo nieczytelne, nadto nie wynikało z nich, jakich konkretnie usług dotyczyły oraz kto uiszczył kwotę wymienioną w tych paragonach.

Sąd zasadniczo uznał za wiarygodne zeznania powódki także M. W. oraz świadka P. Z. uznając, iż są one logiczne, konsekwentne oraz korelowały z pozostałym materiałem zgromadzonym w sprawie. Świadek P. Z. opisał okoliczności wypadku, stan chodnika i zdrowia powódki. Zeznał, iż w miejscu wypadku było ślisko, leżał śnieg. Powódka wskazała na przebieg zdarzenia, swój stan zdrowia. Powyższy opis korespondował z pozostałym materiałem w sprawie w tym z dokumentacją medyczną oraz z opinią z (...). Nadto świadek M. W. zeznał, iż chodnik na którym doszło do zdarzenia z dnia 08.04.2013 r. stanowi główny ciąg komunikacyjny. Potwierdził również, iż w dniu zdarzenia była ujemna temperatura powietrza.

Sąd opierając się na zeznaniach powódki oraz świadka P. Z. miał na uwadze relacje rodzinne łączące ww. osoby, jednakże okoliczność ta sama w sobie nie oznacza, iż zeznania świadka były niewiarygodne. Zauważyć bowiem należało, iż zeznania te korespondowały z zeznaniami M. W. – osoby niespokrewnionej z powódki ani jej mężem, a więc niezainteresowanej wynikiem postępowania.

Sąd miał też na uwadze dowód w postaci nagrania z płyty DVD z dnia zdarzenia, na którym uwidocznił stan nawierzchni w dniu i porze zdarzenia. Pozwany wprowadził kwestionował wiarygodność tego dowodu, jednakże do akt sprawy dołączono zaświadczenie dyrektora szkoły, przy której sporządzono nagranie, potwierdzające autentyczność nagrania. Zapis na nagraniu koresponduje z zeznaniami świadków oraz samej powódki, co dodatkowo potwierdza wiarygodność tego dowodu.

Zeznaniom świadka A. S. Sąd dał wiarę jedynie w ograniczonym zakresie tj. w odniesieniu co do obowiązku odśnieżania chodnika przy ul. (...), zasad wykonywania ww. czynności. W pozostałym zakresie co do stanu chodnika w dniu zdarzenia Sąd zeznania te pominął z uwagi na zasłanianie się przez świadka niepamięcią. Świadek zeznał, iż pracę rozpoczął o godzinie 6.00, co nie wyklucza, iż o godzinie 5.40 (godzina wypadku) chodnik był nieodśnieżony.

Kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy miała opinia biegłego sądowego z zakresu z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii, który ocenił zakres poniesionych przez powódkę obrażeń i wysokości trwałego uszczerbku na zdrowiu doznanego wskutek wypadku z dnia 08.04.2013 roku oraz ocenił jego aktualny stan zdrowia oraz rokowania na przyszłość.

W ocenie Sądu opinia sporządzona została przez osobę mającą odpowiednią wiedzę i doświadczenie z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii. Zdaniem Sądu sporządzona opinia jest jasna, logiczna i wewnętrznie niesprzeczna, stąd nie ma podstaw do kwestionowania wniosków w nich zawartych. Strona powodowa wniosła o sporządzenie uzupełniającej opinii co do określenia przez biegłego sądowego skutków pozostawienia w ciele powódki metalowej płytki dłoniowej, wskazania sposobu oddziaływania jej na organizm poszkodowanego, w szczególności na kości ręki. Biegły sądowy w pisemnej opinii uzupełniającej w sposób jednoznaczny wskazał, iż płytka umocowana jest prawidłowo i nie ma żadnych danych wskazującego by powodowała, wyodrębnione utrudnienia. Wyjaśnił, iż nie jest możliwe wyodrębnienie, jakie zaburzenia funkcji powoduje płytka, a jakie byłyby bez płytki, z tych względów nie można jednoznacznie stwierdzić, że płytka powoduje utrudnienia w rehabilitacji i jest przyczyną dodatkowego bólu.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego, Sąd uznał, iż powództwo wniesione w przedmiotowej sprawie zostało wykazane co do zasady i w znacznej mierze co do wysokości.

W świetle zebranego materiału dowodowego Sąd uznał odpowiedzialność pozwanego za szkodę poniesioną przez powódkę z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, przy czym podstawę prawną odpowiedzialności pozwanego stanowiły przepisy art. 805 § 1 k.c. i art. 822 k.c.

Stosownie art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Treść tego przepisu pozwala stwierdzić, że odpowiedzialność ubezpieczyciela ma charakter pochodny w stosunku do odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego. Powstaje ona tylko wówczas, gdy istnieje odpowiedzialność ubezpieczonego ma podstawie przepisów prawa cywilnego.

Przesłanką wymaganą do przyjęcia odpowiedzialności deliktowej poza wystąpieniem zdarzenia jest zaistnienie szkody powstałej w jej wyniku. Przez szkodę rozumie się nie tylko szkodę majątkową, ale także i szkodę niematerialną. Szkody majątkowej nie można utożsamiać ze szkodą na mieniu. Postacią bowiem szkody majątkowej jest także tzw. szkoda na osobie. Polega ona na takim naruszeniu dóbr osobistych określonej osoby, w następstwie którego dochodzi obok lub wespół z wyrządzeniem krzywdy w sposób pośredni do negatywnych następstw w majątku tej osoby. Z reguły ze szkodą na osobie mamy do czynienia, gdy w następstwie spowodowanego uszkodzenia ciała doszło do potrzeby pokrycia kosztów leczenia.

Kolejną przesłanką konieczną dla przyjęcia odpowiedzialności deliktowej jest także występowanie związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem, a szkodą. Zgodnie z teorią przyczynowości adekwatnej związek przyczynowy zachodzi tylko wtedy gdy w zestawie wszystkich przyczyn i skutków mamy do czynienia jedynie z takimi przyczynami, które normalnie powodują określone skutki. Nie wystarczy więc stwierdzenie istnienia związku przyczynowego jako takiego, wymagane bowiem jest stwierdzenie, że chodzi o następstwo normalne.

W przedmiotowej sprawie istnieje w opinii Sądu związek przyczynowy pomiędzy winą mającą postać zaniechania utrzymania chodnika przez ubezpieczonego w należytym stanie podczas zimy, a upadkiem powódki. Z zeznań powódki oraz świadków wynika bezspornie, iż miejsce upadku powódki – chodnik jest jednym z bardziej uczęszczanych na osiedlu. Pora, o której miało miejsce zdarzenie, była wczesna, ale nie na tyle, by nie dało się zapewnić bezpiecznego przejścia przez chodnik. Stanowi on bowiem jeden z bardziej uczęszczanych ciągów pieszych. W związku z tym, przy należyтым wykonywaniu obowiązków utrzymania chodnika w stanie umożliwiającym bezpieczne korzystanie z niego, ubezpieczony powinien wykazać się szczególną ostrożnością. To, że nie było innych zawiadomień o zdarzeniach, nie oznacza, że nie było oblodzenia na chodniku. Ubezpieczony nie zachował należytej staranności do jakiej był zobowiązany na mocy art. 355 kc. Fakt niezachowania należytej staranności przy wykonywaniu swych zadań nie może obciążać strony powodowej. Ubezpieczony powinien zapewnić odpowiednie środki osobowe i materiałowe, dzięki którym wykonałby przyjęte zobowiązanie w sposób należyty. Nie może zwolnić się odpowiedzialności za powstałą szkodę wskazując na wykonywanie prac w godzinach od 6.00, skoro jest czas, w którym część ludzi udaje się już do pracy. Obowiązkiem ubezpieczonego jest takie zorganizowanie prac, aby w momencie, w którym ludzie zaczynają w normalnym toku rzeczy wychodzić z bloków, główne chodniki oraz chodniki bezpośrednio przylegające do klatek schodowych był odśnieżone i zabezpieczone przed poślizgnięciem.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zdaniem Sądu powódka za pomocą m.in. dowodu ze świadków, dokumentacji z nagrań w sposób wiarygodny wykazała zarówno ośnieżony stan chodnika oraz miejsce zdarzenia.

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 k.c. w związku z art. 444 k.c. sąd uprawniony jest do przyznania poszkodowanemu w sytuacji, w której doszło do uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę (zadośćuczynienie). Mianowicie zgodnie z art. 444 § 1 i § 2 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Przykładowo można wymienić koszty leczenia (pobytu w szpitalu, konsultacji u wybitnych specjalistów, dodatkowej pomocy pielęgniarskiej, koszty lekarstw itp.), specjalnego odżywiania się, nabycia protez i innych koniecznych aparatów

(okularów, aparatu słuchowego, wózka inwalidzkiego itp.)(...)wydatki związane z przewozem chorego do szpitala i na zabiegi, z przejazdami osób bliskich w celu odwiedzin chorego w szpitalu, z koniecznością specjalnej opieki i pielęgnacji (...)koszty zabiegów rehabilitacyjnych, przygotowania do innego zawodu (np. opłaty za kursy, szkolenia, koszty podręczników i innych pomocy, dojazdów). Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty.

Krzywda podlegająca naprawieniu przez zasądzenie zadośćuczynienia to zarówno cierpienia fizyczne (ból i inne dolegliwości) oraz cierpienia psychiczne (ujemne odczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała w postaci np. wyłączenia z normalnego życia itp.). Przyznanie zadośćuczynienia nie jest obligatoryjne, jednakże w przedmiotowej sprawie brak przesłanek uzasadniających odmowę jego przyznania.

Nadto, w orzecznictwie (...) wskazuje się, że określanie wysokości zadośćuczynienia należy do sfery swobodnego uznania sędziowskiego(...) pozostawia - z woli ustawodawcy - znaczną swobodę sądowi orzekającemu w określeniu wysokości należnej sumy pieniężnej(...)Określenie „odpowiedniej ” sumy zadośćuczynienia wymaga rozważenia wszystkich okoliczności sprawy, w szczególności rodzaju naruszonego dobra i rozmiaru doznanej krzywdy, intensywności naruszenia oraz stopnia winy sprawcy, a także sytuacji majątkowej zobowiązanego (ewentualnie stopnia winy i sytuacji majątkowej zobowiązanego) (...)

Celem ustalenia rozmiarów doznanego przez powódkę uszczerbku na zdrowiu Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty chirurgii urazowej i ortopedycznej.

Biegły sądowy wskazał, że przebyte złamanie spowodowało u M. Z. uszczerbek na zdrowiu w wysokości 12% - pkt 122. Obecnie leczenie zakończono, tym niemniej powódka do chwili obecnej odczuwa skutki wypadku.

Biegły sporządzając opinię oparł się na rozporządzeniu (...)z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (...) Ten akt prawny stosuje się w sprawach dotyczących ubezpieczeń społecznych, jednakże nie zmienia to faktu, iż jest to akt prawa powszechnie obowiązującego. W delegacji ustawowej do wydania tego rozporządzenia (art. 11 ust. 5 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych - (...))wskazano, iż należy kierować się przede wszystkim zapewnieniem ochrony interesów ubezpieczonego. Brak jest podstaw do przyjmowania tezy, iż rozporządzenie z góry ogranicza wysokość odszkodowania podając procentowo określone dolne i górne granice uszczerbku na zdrowiu. W ocenie Sądu podane w tym rozporządzeniu procentowe granice uszczerbku na zdrowiu odpowiadają faktycznym konsekwencjom zdrowotnym poszczególnych urazów, co nie oznacza, iż Sąd w sprawie o zadośćuczynienie nie może dokonywać własnych ustaleń co do wysokości zadośćuczynienia biorąc pod uwagę wszystkie aspekty sprawy. Samo ustalenie uszczerbku na zdrowiu jest jednym z elementów branych pod uwagę przy ustaleniu wysokości zadośćuczynienia. Jest to element istotny, ale nie jedyny.

Zdaniem Sądu, oceniając zakres stwierdzonego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem, jak też wpływ samego wypadku na aktualne życie powódki, która pomimo, iż jest osobą aktywną, odczuwa dolegliwości będące skutkiem wypadku do dnia dzisiejszego i nie odzyskała pełnej sprawności ruchowej, uzasadnia przyznanie zadośćuczynienia w wysokości 20.000 zł. Niewątpliwie należało mieć na uwadze również czas rekonwalescencji poszkodowanej, fakt, iż powódka jest osobą praworęczną, a więc złamanie tej akurat kończyny wiązało się dla powódki z dodatkowymi uciążliwościami. Kwota 20.000 zł zrekompensuje powódce doznane cierpienia fizyczne, zakres cierpień będących wynikiem wypadku, konieczność unieruchomienia kończyny, skutkująca niesamodzielną powódką, pogorszenie stanu jej zdrowia i stres w związku z wypadkiem. Sąd wziął pod uwagę, iż na skutek wypadku powódka musiała zrezygnować z pewnych aktywności takich jak praca na działce, która była jej życiowym hobby. Kwota 20.000 zł nie jest kwotą wygórowaną i mieści się w ramach utrwalonego orzecznictwa sądów powszechnych. Sąd z drugiej strony wziął też pod uwagę, iż dolegliwości powypadkowe z biegiem czasu zaczęły się zmniejszać, sama zaś ręka w pewnym stopniu

odzyskała sprawność, co nie oznacza, iż na chwilę obecną jest w pełni sprawna. Sąd orzekając o zadośćuczynieniu miał też na uwadze fakt, że tak określona wysokość zadośćuczynienia nie doprowadzi do jej bezpodstawnego wzbogacenia względem pozwanego.

Powódka żądała zasądzenia kwoty 800,60 zł tytułem odszkodowania, obejmującą dopłatę do zabiegów fizjoterapeutycznych w wysokości 280 zł, kwotę 100 zł na dojazd i powrót ze szpitala w K., 150 zł za wizytę u prof. B., przeprowadzającego operację ręki w dniu 22.04.2013 r. oraz kwotę 270,60 zł za opinię (...).

Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.). Wysokość odszkodowania powinna być określona według reguł określonych w art. 361 k.c.

Sąd uznał za zasadne obciążyć pozwanego kosztami z tytułu wydatków na poniesionych poczet opinii z instytutu meteorologii w wysokości 270,60 zł, uznając je za koszt niezbędny w celu wykazania wysokości żądania. Opinia (...) stanowi obiektywny, trudny do podważenia dowód na warunki meteorologiczne w danym miejscu i czasie, co z kolei przydatne jest do wykazania zarówno samego zdarzenia jak i pośrednio – nienależytego wykonania obowiązków przez ubezpieczonego. Wysokość poniesionej kwoty udowodniona została za pomocą faktury, której wiarygodności pozwany nie kwestionował.

W pozostałym zakresie żądanie strony powodowej co do odszkodowania podlegało oddaleniu z uwagi na niewskazanie wysokości żądania, do czego strona powodowa była zobowiązana na mocy art. 6 kc i 232 kpc. Powódka nie przedłożyła żadnego wiarygodnego dowodu potwierdzającego wysokość wydatku na dojazdy. Nadto dowody rzekomo potwierdzające poniesienie wydatków przez poszkodowaną na zabiegi rehabilitacyjne w wysokości 280 zł oraz wizytę lekarską w wysokości 150 zł zostały zakwestionowane. Zgodnie z art. 253 zd. 2 kpc jeżeli spór dotyczy dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż zaprzeczająca, prawdziwość dokumentu powinna udowodnić strona, która chce z niego skorzystać. Z ww. dowodów nie wynika, iż powódka rzeczywiście poniosła koszty we wnioskowanej wysokości, dowody te są nieczytelne. Trudno więc jednoznacznie stwierdzić, że te koszty zostały rzeczywiście poniesione przez powódkę.

Mając na względzie powyższe Sąd na mocy art. 444 §1 kc w zw. 445 kc w zw. z art. 6 kc orzekł jak w punkcie I sentencji, w zakresie powyżej wskazanym, tj. ponad kwotę 20.270,60zł oddalił powództwo.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 455 k.c. oraz art. 481 k.c. od dnia wniesienia pozwu od dnia 15.02.2014 r. do dnia zapłaty. Sąd miał na uwadze, iż już w piśmie przesłanym pozwanemu w dniu 15 listopada 2013 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty stosownego zadośćuczynienia i odszkodowania precyzując swe żądanie również co do wysokości. Pozwany miał więc trzy miesiące na weryfikację stanu zdrowia powódki po wypadku, ustalenie swej odpowiedzialności co do zasady. Po zgłoszeniu roszczeń pozwanemu stan zdrowia powódki nie pogorszył się, możliwa więc było kompleksowa ocena stanu zdrowia powódki i przyznanie stosownego zadośćuczynienia, które również na tamten czas nie było wygórowane.

O kosztach procesu w punkcie III wyroku Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 w zw. z art. 100 oraz z art. 108 k.p.c. zgodnie z odpowiedzialnością za wynik procesu, obciążając powódkę kosztami postępowania w 33%, pozwanego w 66%.

Koszty postępowania po stronie powodowej obejmowały łącznie kwotę 4.327,70 zł, w tym wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 2.417 zł - § 2 i 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu(...), opłata od pozwu 1541 zł, wynagrodzenie biegłego sądowego 369,70 zł.

Pozwany poniósł koszty w wysokości 2417 zł - § 2 i 6 pkt 5 rozporządzenia (...)z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1349 ze zm.).

W związku z faktem iż strony postępowania partycypują w kosztach postępowania pozwany w 66%, powódka w 33 %, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.058,67 zł tytułem kosztów postępowania (4.327,70 zł x 66% = 2.856,28 zł – 797,61 zł (2.417 zł x 33 %).